

6. Оспанова Ж. К. Меры общего предупреждения по противодействию организации и деятельности незаконных военизированных формирований / Ж. К. Оспанова // Вопросы современной юриспруденции: сб. ст. по матер. XI междунар. науч.-практ. конф. Часть II. – Новосибирск: СибАК, 2012. – Режим доступа: <https://sibac.info/conf/law/xi/27219>.

7. Оспанова Ж. К. Особенности криминологической характеристики участников незаконных военизированных формирований / Ж. К. Оспанова // Молодой ученый. – 2012. – №4. – С.298–303.

8. Резолюция Парламентской Ассамблеи Совета Европы 1344 (2003) «Об угрозе для демократии со стороны экстремистских партий и движений в Европе» [Электронный ресурс] // Официальный сайт Парламентской Ассамблеи Совета Европы. – Режим доступа: http://www.coe.int/t/r/parliamentary_assembly/%5Bussian_documents%5D/%5B2003%5D/%5BSept_2003%5D/Res%201344%20Rus.asp.

9. Робак В. А. Кримінальна відповідальність за створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань: автореф. дис. ... канд. юр. наук: спец. 12.00.08 «Кримінальне право та криминологія; кримінально-виконавче право» / Робак Володимир Анатолійович. – Київ, 2008. – 19 с.

10. Ростокинский А. В. Преступления экстремистской направленности как проявления субкультурных конфликтов молодежных объединений: уголовно-правовые и криминологические проблемы: автореф. дисс. ... д-ра юр. наук: спец. 12.00.08 «Уголовное право и криминология; уголовно-исполнительное право» / Ростокинский А. В. – М., 2011. – 44 с.

11. Самопроголошені республіки у Донецькій та Луганській областях кваліфіковано як терористичні організації [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Генеральної прокуратури України. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/news.html?_m=publications&_c=view&_t=rec&id=138582

12. The Geneva Declaration on Terrorism [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.i-p-o.org/GDT.HTM>.

References

1. Agapov P. V. Organizatsiya nezakonnogo vooruzhennogo formirovaniya ili uchastie v nem: politiko-pravovoy, kriminologicheskoy i ugovolno-pravovoy analiz / P. V. Agapov, A. G. Hlebushkin. – М.: АНО «Yuridicheskie programmy», 2005. – 136 с.

2. Andrijshenko E. S. Paramilitarni struktury ukrai'ns'kogo nacionalistychnogo ruhu 90-h rr. XX st. / E. S. Andrijshenko // Naukovi praci istorichnogo fakul'tetu Zaporiz'kogo nacional'nogo universytetu: zbirnyk / sol. red. F. G. Turchenko. – Zaporizhzhja, 2011. – Вр. XXX. – С.42–51.

3. Voznjuk A. A. Aktual'ni problemy kryminal'no-pravovogo vplyvu na uchasykiv ne peredbachenyh zakonamy Ukrai'ny vojenizovanyh або zbrojnyh formuvan' [Elektronnyj resurs] / A. A. Voznjuk // Jurydychnyj chasopys Nacional'noi akademii vnutrishnih sprav. – 2015. – №2. – С.40–49.

4. Konstytucija Ukrai'ny (tлумачennja vid 29.03.2017, pidstava v002p710-13) [Elektronnyj resurs] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>.

5. Ospanova Zh. K. Determinanty sozdaniya i deyatelnosti nezakonnnyh voenizirovannyih formirovaniy / Zh. K. Ospanova // Voprosyi sovremennoy yurisprudentsii: sb. st. po mater. XXIII mezhdunar. nauch.-prakt. konf. – Novosibirsk: SibAK, 2013. – Rezhim dostupa: <https://sibac.info/conf/law/xxiii/32341>.

6. Ospanova Zh. K. Meryi obshego preduprezhdeniya po protivodeystviyu organizatsii i deyatelnosti nezakonnnyh voenizirovannyih formirovaniy / Zh. K. Ospanova // Voprosyi sovremennoy yurisprudentsii: sb. st. po mater. XI mezhdunar. nauch.-prakt. konf. Chast II. – Novosibirsk: SibAK, 2012. – Rezhim dostupa: <https://sibac.info/conf/law/xi/27219>.

7. Ospanova Zh. K. Osobennosti kriminologicheskoy harakteristiki uchastnikov nezakonnnyh voenizirovannyih formirovaniy / Zh. K. Ospanova // Molodoy uchenyy. – 2012. – №4. – С.298–303.

8. Rezolyutsiya Parlyamentskoy Assamblei Soveta Evropy 1344 (2003) «Ob ugroze dlya demokratiy so storonyi ekstremistskikh partiy i dvizheniy v Evrope» [Elektronnyy resurs] // Офіційний сайт Парламентської Ассамблеї Ради Європи. – Режим доступу: [http://www.coe.int/t/r/parliamentary_assembly/\[russian_documents\]/\[2003\]/\[Sept_2003\]/Res_1344_Rus.asp](http://www.coe.int/t/r/parliamentary_assembly/[russian_documents]/[2003]/[Sept_2003]/Res_1344_Rus.asp).

9. Robak V. A. Kryminal'na vidpovidal'nist' za stvorennja ne peredbachenyh zakonom vojenizovanyh або zbrojnyh formuvan':

avtoref. dys. ... kand. jur. nauk: spec. 12.00.08 «Kryminal'ne pravo ta kryminologija; kryminal'no-vykonavche pravo» / Robak Volodymyr Anatolijovych. – Kyi'v, 2008. – 19 s.

10. Rostokinskiy A. V. Prestupleniya ekstremistskoy napravlenosti kak proyavleniya subkulturnykh konfliktov molodezhnykh ob'edineniy: ugovolno-pravovyye i kriminologicheskie problemy: avtoref. diss. ... d-ra yur. nauk: spets. 12.00.08 «Ugovolnoe pravo i kriminologiya; ugovolno-ispolnitelnoe pravo» / Rostokinskiy A. V. – М., 2011. – 44 s.

11. Samoprogolosheni respubliky u Donec'kij ta Lugans'kij oblastjah kvalifikovano yak terorystychni organizacii' [Elektronnyj resurs] // Офіційний сайт Генеральної прокуратури України. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/news.html?_m=publications&_c=view&_t=rec&id=138582

12. The Geneva Declaration on Terrorism [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.i-p-o.org/GDT.HTM>.

Vasylychuk E. O., Doctor of Political Sciences, associate professor of Kyiv National University of Technology and Design (Ukraine, Kyiv), vasylchuk84@bk.ru

Chernova L. P., PhD, Associate Professor of National Pedagogical University named after M. P. Drahomanov (Ukraine, Kyiv), lp_chernova@mail.ru

The political, informational and psychological and socio-cultural measures for prevention and combating of illegal paramilitary and military units in Ukraine

Analyzes the political, informational, psychological and socio-cultural measures for prevention and combating of illegal paramilitary and armed groups in Ukraine. It is concluded that the effectiveness of preventing and combating manifestations of extremism and terrorism, containment and neutralization of illegal paramilitary and armed forces depends on the preventive activities that have agreed to carry out law enforcement and security agencies with government agencies and the public. The main aim of these measures should be no punishment for the crime and creating conditions that prevent the emergence of such destructive ideas and practices that allow citizens to explain malignancy using such methods to achieve their goals, particularly political.

Keywords: illegal militias and armed groups, extremism, terrorism, political, informational, psychological and socio-cultural activities.

* * *

УДК 327.5(477)

Вонсович О. С., кандидат політичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин, ПрАТ «Українсько-Польський вищий навчальний заклад «Центрально-Європейський університет» (Україна, Київ), sefinrof@ipnet.ua

ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ РІЧНОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ ПІД ЕГІДОЮ КОМІСІЇ УКРАЇНА – НАТО НА 2017 РІК

Метою даної статті – є визначення позитивних та негативних аспектів Річної національної програми під егідою Комісії Україна – НАТО на 2017 рік. Під час написання статті, автором були використані наступні методи: аналіз, синтез, порівняння, індукція, дедукція. Основні одержані висновки полягають в наступному: цей документ потребує значного фінансування і уваги з боку Президента та Уряду; активну практичну позицію повинні обстоювати профільні міністерства, відомства та структури, які розподіляють між собою повноваження щодо виконання змістових положень даного документу; питання ресурсного забезпечення та інформаційної безпеки вимагають взаємного підходу, особливо в тих аспектах, які становлять найбільшу цінність; найбільша увага повинна бути приділена Другому розділу, який присвячено безпековим та оборонним питанням: саме вони і становлять основу співробітництва між Україною і НАТО, а отже повинні бути найбільш ретельно пророблені та практично реалізовані.

Ключові слова: Україна, НАТО, співробітництво, безпека, оборона, реформи.

Основною проблемою, яку досліджує автор в даній статті, – є дослідження Річної національної програми під егідою Комісії Україна – НАТО на 2017 рік з точки зору позитивних та негативних аспектів. Такими, які раніше не були достатнім чином обгрунтовані, видаються наступні аспекти: аналіз ключових положень Програми, визначення їх позитивних та негативних

аспектів, співставлення задекларованих положень із реальною ситуацією в державі.

В статті автором були використані матеріали вітчизняних ЗМІ, а також матеріали офіційних веб-сайтів Організації Північноатлантичного договору, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, а також офіційного інтернет-представництва Президента України.

Метою даної статті – є визначення позитивних та негативних аспектів Річної національної програми під егідою Комісії Україна – НАТО на 2017 рік.

8 квітня 2017 р. Президент України П. Порошенко своїм указом затвердив Річну національну програму під егідою Комісії Україна – НАТО на 2017 рік, яка передбачає досягнення повної сумісності органів сектору безпеки і оборони з відповідними органами держав-членів НАТО, що має забезпечити можливість набуття у майбутньому членства України в НАТО з метою отримання дієвих гарантій суверенітету та територіальної цілісності України [1]. У зв'язку з цим Україна підтримує політику «відкритих дверей» НАТО та позицію Північноатлантичного альянсу щодо чинності рішення Бухарестського саміту НАТО 2008 року про те, що Україна стане членом НАТО.

Документ складається з п'яти розділів, серед яких: Політичні та економічні питання, Оборонні/військові питання, Ресурсні питання, Питання безпеки, Правові питання. Кожен з них містить відповідні підрозділи, в яких розкрито зміст та заплановані на найближчу перспективу заходи. Важливим, з точки зору визначення позитивних та негативних аспектів, є аналіз ключових підрозділів кожного із розділів, особливо щодо запланованих заходів.

В параграфі 1.1.1. Першого розділу визначені кроки, які потрібні для проведення ключових соціально-політичних та правових реформ в сфері внутрішньої політики: удосконалення системи державного управління; децентралізація влади та проведення конституційної реформи; удосконалення механізму здійснення парламентського контролю, а також забезпечення контролю з боку громадянського суспільства за діяльністю центральних та місцевих органів виконавчої влади; удосконалення виборчого законодавства; реформування системи правоохоронних органів згідно з європейськими нормами та стандартами; забезпечення впровадження незалежного, справедливого і доступного судочинства.

З позитивної точки зору, в разі здійснення цих кроків, Україна зможе не тільки просунути далі на шляху інтеграції до НАТО, але і покращити та, певною мірою, стабілізувати внутрішню ситуацію. Це, також, дозволить знизити градус недовіри в суспільстві по відношенню до чинної влади. В сфері безпеки такого роду дії зможуть, в позитивному відношенні, вплинути на зміцнення системи національної безпеки, а також, певною мірою, зменшити кількість внутрішніх викликів і загроз.

З іншого боку, в негативному відношенні, доводиться констатувати, що запропоновані кроки не є чимось новим, адже процес їх втілення на практиці тягнеться вже багато років і досі ще не досяг кінцевого результату. Це не тільки ускладнює процес розвитку конструктивних практичних відносин з

Північноатлантичним альянсом, але і призводить до збільшення відсоткового показника недовіри Президенту та Уряду. Дуже повільний темп реалізації соціально-політичних та правових реформ не дає можливості утримувати в стабільному стані внутрішню безпеку та ефективно протидіяти існуючим небезпекам.

Отже, лише в разі того, якщо відповідні органи та структури, які причетні до реалізації запланованих кроків, перейдуть «від слів до справи» можна буде очікувати позитивні результати, які нададуть можливість не тільки розширити стратегічний діалог із НАТО, але і, щонайважливіше, – перевести його у практичну площину.

Параграф 1.1.1.4. присвячено запобіганню та протидії корупції – одній із найбільш актуальних на сьогоднішній день проблемі в Україні. Серед пріоритетних завдань на поточний рік визначені наступні: сформувати Державне бюро розслідувань, яке здійснюватиме досудове розслідування злочинів, вчинених правоохоронцями, суддями та високопосадовцями (окрім корупційних); забезпечити належне функціонування Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними шляхом скоєння корупційних та інших злочинів; удосконалити механізм державного захисту осіб, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції (викривачів), а також визначити механізм захисту осіб, які розкривають інформацію про загрозу або шкоду суспільним інтересам і т.п.

Такого роду дії, в разі їх повноцінного практичного втілення, повинні позитивним чином відобразитись на процесі стабілізації ситуації в сфері економіки, а також вплинути на укріплення національної безпеки. Доцільним, на думку автора, є використання досвіду країн-членів НАТО в сфері боротьби з корупцією в сфері безпеки та оборони, де у нас є великі проблеми. Це надасть можливість адаптувати до національних реалій механізми та інструменти іноземних колег, а також поглибити багатостороннє співробітництво із профільними структурами Альянсу.

Негативним залишається той факт, що загальний процес боротьби із корупцією в нашій державі здійснюється дуже повільними темпами, і на жаль, поки що дієвих результатів не доводиться констатувати. За даними дослідження, проведеного аудиторською компанією Ernst&Young в квітні 2017 р., Україна опинилася на першому місці за рівнем корупції серед 41 країни Європи, Близького Сходу, Індії та Африки [2]. Це достатньо тривожний сигнал для української лади, що свідчить про те, що та антикорупційна система, яка діє сьогодні, не є ефективною і не сприяє зміцненню безпеки в державі.

Для того, щоб антикорупційний механізм дійсно запрацював в повному обсязі потрібно не просто створювати нові структури та органи, а досконально переробити саму систему протидії і боротьби з корупцією, зробивши її такою, яка б відповідала всім сучасним вимогам. Лише в такому разі можна буде дійсно говорити про повноцінну інтеграцію до НАТО на основі забезпечення національних інтересів держави, а не таку, яка обстоює чийсь приватні інтереси.

Другий розділ Річної національної програми під егідою Комісії Україна – НАТО на 2017 рік стосується

оборонних та військових питань, тобто тих, які мають безпосереднє відношення до євроатлантичної політики України. Одним із найбільш актуальних є питання щодо реформування сектору безпеки і оборони, якому присвячений параграф 2.1.

Для створення ефективного сектору безпеки і оборони відповідно до стандартів НАТО в якості мети передбачено реформування сектору безпеки і оборони на основі принципів і стандартів НАТО, опираючись як на власні інтелектуальні, фінансові і матеріальні ресурси, так і на підтримку Альянсу в рамках Комплексного пакета допомоги НАТО для України, схваленого на засіданні Комісії Україна – НАТО на рівні глав держав та урядів (9 липня 2016 року, м. Варшава, Республіка Польща) [3].

З позитивної точки зору, це має стати першочерговим завданням не тільки на 2017 рік, але і на подальші роки, адже за один рік виконати значний обсяг робіт, враховуючи нинішню внутрішню ситуацію, є справою нездійсненною. Запровадження принципів і стандартів НАТО повинно стати основою для подальшої реалізації ключових перетворень в безпековій і оборонній галузях, які, в кінцевому підсумку, мають зміцнити національну безпеку та обороноздатність України.

Що стосується власних фінансових та матеріальних ресурсів, то це, скоріше, негативний аспект, адже ті кошти, які сьогодні виділяються з державного бюджету на безпеку та оборону (враховуючи їх щорічне збільшення) не покривають в повному обсязі задекларовані потреби.

Ситуація в галузі інтелектуальних ресурсів, також, не є позитивною: більшість досвідчених спеціалістів «старого зразка» або виїхали з країни на більш високооплачувані роботи, або працюють у приватному секторі, а «нову генерацію» молодих кваліфікованих професіоналів ще не підготовлено за рахунок низького рівня зацікавленості серед студентства у технічних спеціальностях. На підставі цього, утворюється так званий «технічний вакуум», який заважає ефективному розвитку військово-промислового комплексу.

Для того, щоб реалізувати в повному обсязі заплановані заходи в безпековій та оборонній сферах і, тим самим, наблизити Україну в технічному плані до стандартів НАТО, потрібно більше уваги приділяти належному фінансуванню різних проектів, розробок, ініціатив, які зможуть відновити потужності національного військово-промислового комплексу, а також на постійній основі залучати державні профільні органи та структури до процесу реформування сектору безпеки та оборони.

Третій розділ присвячено ресурсним питанням, серед яких: реформування системи оборонного планування, реформування системи бюджетного планування у секторі безпеки і оборони України, реформування системи логістики у секторі безпеки і оборони України.

Щодо позитивних аспектів, то вищезначені види реформ повинні змінити систему розподілів ресурсів у сфері безпеки та оборони. На думку автора, головним повинен бути принцип пропорційного розподілу, виходячи із існуючих на той чи інший період часу потреб. Головним в цьому повинен стати пріоритет національної ресурсної бази, яка на сьогоднішній день

перебуває в стадії розвитку. Звичайно, це потребує значних капіталовкладень, але і кінцевий результат сприятиме більш активній євроатлантичній інтеграції України.

В якості негативних аспектів можна визначити те, що такі питання, як реформування системи бюджетного планування у секторі безпеки і оборони України та реформування системи логістики у секторі безпеки і оборони України є важко реалізованими, з огляду на поточну ситуацію в державі. Якщо говорити про бюджетне планування, то, як було вже сказано вище, нестача коштів на оборонні та безпекові витрати створює ряд небезпек, які напряму загрожують обороноздатності держави. Стосовно системи логістики, то лише два роки тому розпочалось активне виробництво власної техніки та засобів доставки озброєнь, а це свідчить про те, що процес реформування буде довгим та потребуватиме значних фінансових ресурсів.

В четвертому розділі мова йде про питання безпеки, серед яких більшість присвячена саме інформаційній безпеці в різних її проявах: імплементація Адміністративних домовленостей щодо охорони інформації з обмеженим доступом між Урядом України та Організацією Північноатлантичного Договору, розвиток національної системи захисту інформації НАТО з обмеженим доступом, вдосконалення нормативно-правової бази щодо системи охорони інформації з обмеженим доступом, обмін розвідувальною інформацією, кібербезпека, співробітництво в галузі організації повітряного руху та безпеки використання повітряного простору.

З огляду на те, що за останні роки в світі збільшився відсоток кіберзлочинів, а також злочинів, які пов'язані із крадіжками персональних даних, питання інформаційної безпеки становить для України не меншу важливість, ніж вищезначені. З точки зору кооперації із НАТО актуальним видається продовження розвитку практичного співробітництва Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України із відповідними структурами Організації Північноатлантичного договору по таких напрямках: інформаційна безпека у сфері криптографічного і технічного захисту інформації, що передбачає проведення планових заходів контролю за станом технічного захисту інформації НАТО з обмеженим доступом у державних органах України; кібернетична безпека, що передбачає взаємодію з відповідними органами іноземних держав і міжнародними організаціями в режимі реального часу через Центр реагування на комп'ютерні інциденти CERT-UA, який створений і функціонує у складі Держспецзв'язку; забезпечення провадження інспекційної діяльності, в тому числі проведення спостережних польотів, відповідно до Договору про звичайні збройні сили в Європі, Віденського документа 2011 року про заходи зміцнення довіри і безпеки та Договору з відкритого неба [4].

Головним негативним чинником, який стоїть на заваді ефективній реалізації заходів по зміцненню інформаційної безпеки – є фінансовий фактор, який проявляється у недостатньому фінансуванні відповідного сектору. Це не дозволяє швидко та в повному обсязі протидіяти національній системі захисту інформації сучасним викликам та загрозам.

Останній п'ятий розділ присвячено співробітництву між Україною та НАТО з правових питань. Серед основних заходів передбачено наступні: імплементація міжнародних договорів України, укладених з НАТО; продовження діалогу з НАТО із правових питань; продовження роботи з удосконалення договірно-правової бази співробітництва між Україною та НАТО в рамках діалогу з Північноатлантичним альянсом з правових питань; проведення спільних заходів (консультації, семінари, навчальні візити тощо), які пов'язані із правовими аспектами співробітництва України з НАТО.

В позитивному відношенні можна констатувати той факт, що існуюча на сьогоднішній день договірно-правова база між Україною і НАТО обстоює головні принципи та механізми співробітництва, яке не тільки сприяє вдосконаленню відносин, але і є основою євроатлантичної інтеграції нашої держави. Постійне оновлення цієї бази угодами, планами, проектами та іншими видами нормативно-правових актів сприяє поглибленню і розширенню двосторонніх контактів, а також допомагає більш детально вивчати досвід країн-членів Альянсу з різного кола питань.

В негативному відношенні слід зауважити на тому, що ця база (особливо щодо ключових документів, які визначають основи співробітництва) є застарілою і потребує суттєвого оновлення на предмет співставлення із існуючою на сьогоднішній день ситуацією на регіональному та глобальному рівнях.

Висновки. Визначивши позитивні та негативні аспекти Річної національної програми під егідою Комісії Україна – НАТО на 2017 рік можна зробити висновок про те, що даний документ потребує значного фінансування і уваги з боку Президента та Уряду. Також активну практичну позицію повинні обстоювати профільні міністерства, відомства та структури, які розподіляють між собою повноваження щодо виконання змістових положень даного документу. Найбільша увага повинна бути приділена Другому розділу, який присвячено безпековим та оборонним питанням: саме вони і становлять основу співробітництва між Україною і НАТО, а отже повинні бути найбільш ретельно пророблені та практично реалізовані.

Не менш важливими є питання ресурсного забезпечення та інформаційної безпеки, які, також, вимагають зваженого підходу, особливо в тих аспектах, які становлять найбільшу цінність (реформування системи оборонного планування, реформування системи бюджетного планування у секторі безпеки і оборони України, вдосконалення нормативно-правової бази щодо системи охорони інформації з обмеженим доступом, обмін розвідувальною інформацією, кібербезпека, та ін.). Значної уваги потребує і питання нормативно-правового співробітництва і законодавчого закріплення правової бази, особливо щодо тих документів, які становлять собою найбільшу практичну цінність.

Отже в разі того, якщо хоча б половину положень даного документу вдасться практично реалізувати протягом цього року та в середньостроковій перспективі, можна буде говорити про зацікавленість української влади у подальшій інтеграції України до НАТО не на теоретичному (декларативному) рівні, а на практичному (прикладному).

Подальше дослідження даної проблематики сприятиме глибшому аналізу даного документа і дозволить більш детально дослідити змістові положення інших параграфів. Це сприятиме більш об'єктивному усвідомленню необхідності повноцінної практичної реалізації цього документу.

Список використаних джерел

1. Указ Президента України «Про затвердження Річної національної програми під егідою Комісії Україна – НАТО на 2017 рік» від 08 квітня 2017 р. №103/2017 [Електронний ресурс] / Офіційне інтернет-представництво Президента України. – Режим доступу: http://www.president.gov.ua/storage/j-files-storage/00/39/82/130301a4a5e249a42c7aa2fe5b8bbaab_1491645474.doc (08.04.2017). – Назва з екрану.
2. Рейтинг корупції E&Y: Україна на першому місці серед 41 країни [Електронний ресурс] / Інформаційне агентство «ЛІГАБізнесІнформ». – Режим доступу: http://news.liga.net/ua/news/politics/14730211-reyting_korupts_e_y_ukra_na_na_pershomu_m_sts_sered_41_kra_ni.htm (10.04.2017). – Назва з екрану.
3. НАТО посилює підтримку України за допомогою Комплексного пакета допомоги [Електронний ресурс] / Офіційний веб-сайт Організації Північноатлантичного договору. – Режим доступу: http://www.nato.int/cps/uk/natohq/news_132355.htm (15.06.2016). – Назва з екрану.
4. Співробітництво з НАТО [Електронний ресурс] / Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України. – Режим доступу: http://www.dsszzi.gov.ua/dsszzi/control/uk/publish/article;jsessionid=3304098AE835D0713CB20D0887BB9E88.app1?art_id=97251&cat_id=97250. – Назва з екрану.

References

1. Ukaz Prezydenta Ukrainy «Pro zatverdzhennia Richnoi natsionalnoi prohramy pid ehidoiu Komisii Ukraina – NATO na 2017 rik» vid 08 kvitnia 2017 r. №103/2017 [Elektronnyi resurs] / Ofitsiine internet-predstavnytstvo Prezydenta Ukrainy. – Rezhym dostupu: http://www.president.gov.ua/storage/j-files-storage/00/39/82/130301a4a5e249a42c7aa2fe5b8bbaab_1491645474.doc (08.04.2017). – Nazva z ekranu.
2. Reitynh koruptsii E&Y: Ukraina na pershomu mistsi sered 41 krainy [Elektronnyi resurs] / Informatsionnoe agentstvo «LIGABiznesInform». – Rezhym dostupu: http://news.liga.net/ua/news/politics/14730211-reyting_korupts_e_y_ukra_na_na_pershomu_m_sts_sered_41_kra_ni.htm (10.04.2017). – Nazva z ekranu.
3. NATO posyliuie pidtrymku Ukrainy za dopomohoiu Kompleksnoho paketa dopomohy [Elektronnyi resurs] / Ofitsiinyi veb-sait Orhanizatsii Pivnichnoatlantychnoho dohovoru. – Rezhym dostupu: http://www.nato.int/cps/uk/natohq/news_132355.htm (15.06.2016). – Nazva z ekranu.
4. Spivrobitnytstvo z NATO [Elektronnyi resurs] / Derzhavna sluzhba spetsialnoho zviazku ta zakhystu informatsii Ukrainy. – Rezhym dostupu: http://www.dsszzi.gov.ua/dsszzi/control/uk/publish/article;jsessionid=3304098AE835D0713CB20D0887BB9E88.app1?art_id=97251&cat_id=97250. – Nazva z ekranu.

Vonsovych O. S., PhD in Political Science, associate professor of international relations department of Private Joint Stock Company «Higher educational institution «Kyiv Academy for the Humanities» (Ukraine, Kyiv), sefinrof@ipnet.ua

Positive and negative aspects of the Annual National Program under the auspices of the Ukraine–NATO Commission for 2017

The purpose of this article is to determine the positive and negative aspects of the Annual National Program under the auspices of the Ukraine–NATO Commission for 2017. During writing, the author used the following methods: analysis, synthesis, comparison, induction, deduction. The main obtained conclusions are as follows: this document requires considerable funding and attention from the President and the Government; an active practical position should be advocated by the relevant ministries, departments and structures, which distribute among themselves the authority to implement the provisions of this document; issues of resource support and information security require a balanced approach, especially in those aspects that are of greatest value; the most attention should be paid to the Second Section, which is devoted to security and defense issues: they are the basis of cooperation between Ukraine and NATO, and therefore should be most carefully worked out and practically implemented.

Keywords: Ukraine, NATO, cooperation, security, defense, reforms.

* * *